

THÁI THUỢNG CẢM ỨNG THIÊN

Tập 85

Chủ giảng: Lão pháp sư Tịnh Không

Địa điểm: Tịnh tông Học hội Singapore

Thời gian: 20/08/1999

Viết dịch: Ban biên dịch Pháp Âm Tuyên Lưu

Chư vị đồng học, chào mọi người! Cảm Ứng Thiên, đoạn cuối cùng của phần thiện báo, Vựng Biên đã làm một kết luận. Sự tu hành của Đạo giáo, quả báo chính là thành tiên, Phật pháp cũng chỉ có trong kinh Lăng-nghiêm nói đến sự việc này. Thông thường trong Phật pháp đều nói về lục đạo, duy chỉ có Lăng-nghiêm nói về thất thú, tức là nói bảy đường; trong lục đạo đã thêm vào tiên đạo. Trong kinh nói mười loại tiên, trong Vựng Biên cũng trích ra ở chỗ này, quý vị có thể tham khảo, có thể xem thử. Nhưng bản thân Đạo giáo nói về tiên đạo, họ cũng có cấp bậc cao thấp khác nhau, cấp thấp nhất của họ là quỷ tiên, ở trong quỷ có tiên nhân; thứ đến là nhân tiên, địa tiên, thần tiên, thiên tiên; cao nhất là nói đến thiên tiên, thiên tiên chính là nhà Phật chúng ta gọi là thiên đạo. Chúng ta thấy, thần tiên được nói đến rất giống người trời Dục giới, giống trời Tứ Vương, trời Đao-lợi; thiên tiên cấp cao có thể đạt đến trời Sắc giới, đây là quả báo của tu hành.

Điều mà nhà Nho mong cầu là thánh nhân, hiền nhân, quân tử. Điều mà nhà Phật mong cầu là Phật, Bồ-tát, La-hán, có thể thấy được họ tu hành đều có mục tiêu, hy vọng chứng được thánh quả. Quả báo của Tam giáo này có cao thấp khác nhau, do công phu tu hành có khác biệt, thế nhưng nếu là từ trên đoạn ác tu thiện, tích lũy công đức mà nói, đều là nhất trí. Do đó chúng ta cũng có thể thể hội được, tích lũy công đức, đoạn ác tu thiện ở trong đây quả thật đúng là công phu có sâu cạn khác nhau, có rộng hẹp khác nhau, cho nên quả báo cũng có sai biệt rất lớn. Nhà Phật có thể đạt đến quả báo cứu cánh chính ở tâm Bồ-đề. Tâm Bồ-đề tuy chúng ta nghe được rất nhiều, danh từ này rất quen thuộc, nhưng mà nói đến chỗ cứu cánh, chúng ta vẫn là không biết gì cả, hàm nghĩa của danh từ quá sâu, quá rộng, không phải chúng ta tư duy, tưởng tượng mà có thể đạt được.

Phàm là tư duy tưởng tượng, Phật ở trong kinh nói cho chúng ta biết, đều không thể vượt qua ý thức. Hay nói cách khác, ý thức là một giới hạn, là một phạm vi, giới hạn, phạm vi này chính là thập pháp giới mà trong kinh Phật nói, đột phá thập pháp giới mới gọi là nhất chân pháp giới. Hiện nay, cái cửa này

chúng ta không dễ gì đột phá. Chúng ta đều do ý thức đang làm chủ tể, dùng ý thức tu hành, tu đến cao nhất, tu đến viên mãn nhất cũng mới đến “tương tự tức Phật” mà nhà Thiên Thai nói, không phải “phản chứng vị”. Tứ thánh pháp giới ở trong thập pháp giới là tương tự tức, tuy là không cứu cánh, không viên mãn nhưng cũng không dễ gì chứng được. “Quán hạnh vị” mà nhà Thiên Thai nói, chúng ta thông thường nói công phu đắc lực, quán hạnh vị không thể ra khỏi lục đạo có thể sanh về trời Dục giới, trời Sắc giới, thậm chí là trời Vô Sắc giới, nhưng không thể ra khỏi lục đạo. Tương tự thì đã ra khỏi lục đạo rồi, nhưng chưa thể ra khỏi thập pháp giới. Do đây có thể biết, tu hành chứng quả, quả thật là không phải chuyện dễ dàng.

Riêng chỉ chuyên chí tu học Tịnh độ, đây là được Phật lực gia trì. Thế chúng ta lại nghĩ thử, chúng ta dựa vào cái gì để được Phật lực gia trì? Ở trong kinh vãng sanh nói cho chúng ta biết, dựa vào tâm thiện, dựa vào hạnh thiện, dựa vào thiện nguyện, vậy liền được Phật lực gia trì. Tâm thiện, hạnh thiện nhất định phải phù hợp với tiêu chuẩn mà Phật nói, tiêu chuẩn mà Phật nói, thực tế chính là Tịnh nghiệp tam phước. Chúng ta làm sao biết được? Ở trong Quán kinh, phu nhân Vi-đề-hi nhằm chán cái thế gian này, muốn vãng sanh về nơi thiện, cầu Thích-ca Mâu-ni Phật chỉ cho bà. Phật dùng thần lực đem cõi nước chư Phật ở mười phương thị hiện ngay trước mặt bà, giống như chúng ta hiện nay xem tivi vậy, để bà tự mình xem, sau khi xem xong, bà tự mình chọn lựa, bà chọn lựa thế giới Tây phương Cực Lạc. Thế Tôn vô cùng tán thán đối với chọn lựa của bà, đây là chọn lựa trí tuệ. Sau khi chọn xong, làm thế nào mới có thể sanh về thế giới Cực Lạc? Trước tiên, Phật không có nói phương pháp vãng sanh, mà nói Tịnh nghiệp tam phước trước. Sau khi nói xong, Phật bảo với bà, ba điều này là chánh nhân tịnh nghiệp của mười phương ba đời hết thảy chư Phật. Câu nói này quan trọng, vô cùng quan trọng! Khiến chúng ta hiểu rõ, ở trong Phật pháp bất luận tu học một pháp môn nào, bạn muốn chứng quả thì ba điều này là nền tảng. Bất luận bạn học pháp môn nào, bạn đều phải lấy ba điều này làm nền tảng thì bạn mới có thể thành tựu, cho nên là “chánh nhân tịnh nghiệp của ba đời chư Phật”.

Chúng ta biết được rồi, bất luận tu học pháp môn nào, có thể thành tựu hay không, hãy quán sát xem Tam phước này bạn có làm được chưa? Không có nền tảng của Tam phước thì tu pháp môn nào cũng không thể thành tựu; niệm Phật cũng không thể thành tựu, cũng không thể vãng sanh. Vậy là chúng ta đã biết, Tam phước thật quá quan trọng, đây là pháp căn bản của tu hành Phật pháp. Có nền tảng này rồi, tin sâu nguyện thiết cầu sanh thì chắc chắn được sanh. Nếu như

không có nền tảng này, đời này cho dù niệm Phật cũng không thể vãng sanh; nhưng mà niệm Phật quyết không phải là vô ích, sẽ được phước báo trời người. Tôi nói phước báo trời người cũng nhất định phải tương ứng với thập thiện nghiệp mới có thể được trời người. Nếu như niệm Phật mà tâm hạnh bất thiện thì vẫn có phước báo, nhưng phước báo này sẽ hưởng ở cõi súc sanh, cõi quỷ. Cõi địa ngục, cho dù có phước báo cũng không cách gì hưởng thụ; địa ngục là nhất định không có phước. Nhưng phước mà bạn tu sẽ không mất đi, sau khi ra khỏi địa ngục được thân quý, hoặc là được thân súc sanh, được thân người, phước báo vẫn sẽ hiện tiền.

Quý vị từ câu chuyện mà cư sĩ Tề kể mấy ngày nay thì có thể thể hội được. Bà kể, núi Thiên Mục có một số người vừa mới từ địa ngục ra, đó là những người tạo tội ngũ nghịch thập ác bị đọa địa ngục, thời gian của địa ngục rất dài, thọ tội xong thì thoát ra. Sau khi ra rồi thì họ ở cõi quỷ, quá khứ chắc chắn có duyên phận rất sâu với Phật pháp, cho nên từ địa ngục ra, làm quỷ mà vẫn biết tu hành, tìm một nơi chốn thanh tịnh tu hành. Họ nhập vào thân người để truyền đạt tin tức này, họ nói rất có đạo lý, trên núi tất nhiên có không ít người, họ không dám nhập vào, khi nhập vào người sẽ có tổn hại rất lớn đối với nguyên khí cơ thể con người, cho nên họ nhất định phải tìm người trẻ tuổi cơ thể khỏe mạnh. Người mà cơ thể không khỏe, người thể lực suy yếu thì họ không nhập vào, họ vẫn có tâm từ bi, không tùy tiện tổn thương người.

Cho nên từ những chỗ này chúng ta có thể quan sát được, thể hội được rất rõ ràng, rất tường tận, những vấn đề này đều là thật, tuyệt đối không phải giả. Cho nên cư sĩ Tề lần này đến, thật sự là Phật Bồ-tát bảo bà đến làm chứng cho chúng ta, làm kiến chứng. Nói bà đến nơi đây để thỉnh kinh, để tham học, nói đúng hơn là Phật Bồ-tát phái bà đến nơi đây để làm kiến chứng cho chúng ta, tăng trưởng tín tâm của chúng ta. Hy vọng đồng tham đạo hữu chúng ta, tương lai có cơ hội đến núi Thiên Mục để tham học, giúp đỡ đạo tràng này, khôi phục lại đạo tràng này. Chúng ta biết đạo tràng này có Phật Bồ-tát trụ ở nơi đó, có rất nhiều mà người mắt thường chúng ta không nhìn thấy đang tu hành ở bên đó. Thậm chí bà còn tiết lộ thông tin, còn có súc sanh đang ở bên đó tu hành, trên núi này có hộ pháp. Do đây có thể biết, điều mà trong Phật pháp nói không phân chủng loài, nhất mực bình đẳng, quỷ cũng được, súc sanh cũng được, chỉ cần thật tu thì đều được chư Phật hộ niệm, hộ pháp thiện thần bảo hộ. Nếu như không phải thật tu, tâm hạnh bất chánh, bà nói hay, dù là lão hòa thượng xuất gia hơn 80 tuổi cũng bị đuổi xuống núi.

Chúng tôi nghe xong, trong tâm rất rõ ràng, cũng rất an ủi, chỉ cần nơi nào có Phật Bồ-tát ở thì nơi đó chính là đất phước, nơi này chính là kho báu, sẽ không có tai nạn lớn, đó là phước báo của người Trung Quốc. Nơi mà Phật Bồ-tát, thần tiên tu hành đều là thánh địa tuyệt đẹp. Tôi hiện nay bị lụy bởi hư danh, đi lại không tiện, nếu không tôi nghe thấy rồi, tôi nhất định đi lên núi, sẽ đi tham học, cho nên hy vọng các đồng tu phải nhớ kỹ, đây là một nơi tốt. Trước đây chúng tôi cũng đã từng nghe nói ở Trung Quốc có rất nhiều đạo tràng thù thắng, nhưng chuyện cảm ứng linh nghiệm thì chúng tôi nghe được không nhiều; nhất là cảm ứng rõ ràng như thế này, chúng tôi rất ít nghe nói. Chúng ta biết được, đây là Phật Bồ-tát thị hiện cho chúng ta thấy, để tăng trưởng chánh niệm, tâm thiện, niệm thiện của chúng ta, khuyến khích chúng ta trong một đời này nhất định phải có thành tựu, giúp cho chúng ta đã tốt nay càng cố gắng hơn.

Đoạn này ở trong Vựng Biên chú thích tuy không quá nhiều nhưng mỗi câu đều vô cùng tinh yếu, đều là lấy từ trong kinh Phật, đúng là tinh hoa ở trong kinh điển, hy vọng các đồng tu tự mình xem qua. Sau cùng, nêu ra hai câu ở trong Vạn Thiện Đồng Quy Tập: *“Vạn thiện là tư lương vào đạo của Bồ-tát, chúng hạnh là bậc thang trợ đạo của chư Phật”*, hai câu nói này vô cùng quan trọng. Đồng tu học Phật không thể không có tâm thiện, không thể không có ý thiện. Tâm thiện, ý thiện biểu hiện ở trong đời sống thường ngày chính là chúng hạnh. Tâm ý biến thành hành vi, cũng chính là hạnh thiện. Hai câu nói này, chúng ta đổi cách nói khác, tâm thiện ý thiện là điều kiện tất yếu của Bồ-tát tu hành chứng quả; hạnh thiện là bậc thang trợ đạo của hết thảy chư Phật, bậc là cấp bậc, thang là cầu thang, chính là nhân tố không ngừng nâng cao lên thêm. Chư Phật chính là “phần chứng tức Phật” mà chúng ta thường nói. Trong kinh Hoa Nghiêm, 41 giai vị pháp thân đại sĩ là quả vị phần chứng Phật. Tuy thành Phật rồi, vẫn còn cấp bậc, không ngừng không ngừng nâng cao lên, tâm thiện, hạnh thiện mới có thể giúp bạn nâng cao, vượt qua 41 cấp bậc, muốn chứng được Phật quả cứu cánh viên mãn thì phải nương vào tâm thiện, ý thiện, hạnh thiện.

Chúng ta nhất định phải học tập, y theo tiêu chuẩn của kinh điển, ở giai đoạn hiện nay của chúng ta, tiêu chuẩn của chúng ta chính là Tam phước. Trong Tam phước nói về thập thiện, nói về tam quy, nói về các giới, giới luật, cuối cùng nói về tâm Bồ-đề, tin sâu nhân quả; đã bao gồm toàn bộ tâm thiện, ý thiện, hạnh thiện ở trong đó rồi. Nhất định phải tuân theo lời dạy của Phật, phải buông xuống thành kiến của mình, đem phân biệt, chấp trước của mình buông xuống triệt để, thuận theo lời dạy của Phật, chúng ta đời này mới có thành tựu, mới không bị

luồng qua. Hôm nay chúng ta giảng đến đây, chúng tôi đã giới thiệu xong đoạn lớn này. Tiếp theo là từ đoạn thứ 37, đây là đoạn lớn thứ 4, là nói về ác báo. Tốt rồi, hôm nay chúng ta giảng đến chỗ này.